

paa denne Konto, følger det sig fuldt berettiget dertil, og det er i Overensstemmelse med langvarig Praksis, hvorimod der, saa vidt mig bekendt, ikke tidligere er stet Indsigelse. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med Oplysninger om, hvor mange Beløb der er anvendt til at indhente Oplysninger, som Finansministeriet nødvendigt maatte have, eller som specielt ere anvendte til Udarbejdelse af Skrifter, Optagelse af Statistiker, f. Eks. en Pensionsstatistik og andet lignende, men jeg skal dog særskilt pege paa, at der ogsaa til Rejseudgifter er anvendt Beløb akkurat paa samme Maade som i de her af Mindretallet paatalte tvende Tilfælde. Der er saaledes i 1886—87 anvendt 1,000 Kr. til Bureaufejd Gad til Afholdelse af Udgifterne ved en Rejse til Rom for at deltage i en international statistisk Kongres. Der er i 1889—90 givet Understøttelse til Kaptajn Leigh-Smith til en Rejse til Tyskland og Sverige for at undersøge Hypotekbankvæsenet i disse Lande, altsaa en Undersøgelse, som specielt vedrørte Finansministeriet, der har beskæftiget sig med Lovgivningsarbejder angaaende Hypotekbankvæsenet. Endvidere i 1892—93 til den samme Mand til Undersøgelse af Landbokreditinstitutioner, altsaa et Forhold, der, som jeg ser paa det, grænser nær op til Undersøgelserne om Bankvæsenet. Endelig i det samme Aar, jeg nævne, til Fuldmægtig ved den Kongelige Mønt Poulsen 800 Kr. for at besøge Møntværkstederne i Norge, Sverige og til Dels Tyskland. Jeg tror saaledes at maatte sige, at Finansministeriet er henvist til af denne Konto, da det ikke har nogen anden, at afholde saadanne Rejseudgifter, der tjene til Oplysning i specielle Ojemed, og saadanne Rejser falde jo ofte for paa en Tid, da Rigsdagen ikke en Gang er samlet. Det var saaledes Tilfældet i Finansaaret efter det, hvormed man her beskæftiger sig, at der blev udsendt en Konsulent, Collin, til Undersøgelse af Østerskifteriet i Franrig.

Jeg skal dernæst ganske kort tillade mig at udtale med Hensyn til Spørgsmaalet om Ventepenge til Oberstløjtnant la Cour, at den Overretsdøm, der blev fældet den 8de Juni 1895 af Den Kongelige Landsoversamt Hof- og Stadsret, for mig har været tiltrækkelig til ikke at tilbageholde Udbetalingen af de omstridte Ventepenge. Dommen udtaler, at Oberstløjtnant la Cour isølge Pensionsloven af 24de Februar 1858 har Krav paa de ham tillagte Ventepenge, og at den Omstændighed, at der ikke ved Finansaaret er meddelt Bevilling til Udbetaling af det paagældende Beløb, ikke kan bevirke, at hans Ret skulde være gaaet tabt og han

være udelukket fra at indtale samme ved Domstolene. Det forekommer mig, at denne Doms Udtalelser ere saa klare og tydelige, at der ikke har været nogen Grund til at appellere, og at Finansministeriet har været i sin fulde Ret, naar det har sølt sig forpligtet til at udbetale Ventepengene.

I øvrigt skal jeg, hvad de almindelige indledende Bemærkninger i den foreliggende Behandling angaar, ganske henholde mig til de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Flertals Ordfører, og mener ikke, at jeg i Henseende til dette Punkt eller de andre Punkter i Betænkningen behøver at trætte Tinget.

Det. Hansen: At det ikke skulde stemme med de meget ærede Statsrevisorens høje Stilling i Samfundet at lade modtagne Bilag afstrykke i Betænkningen, forstaar jeg ikke. Jeg har umaadelig Respekt for de Herrer Statsrevisorer, men naar vi andre Rigsdagsmænd, som sidde i Udvalget eller i Finansudvalget, kunne lade de Bilag, vi faa fra Ministeriet trykke, og Ordførerne kunne være beskæftigede med den Slags Ting, saa synes jeg ogsaa, at Statsrevisorerne, som oven i Købet ere lønnede, maa kunne paatage sig dette Arbejde, og der er virkelig ikke noget for deres Verdighed nedjættende i at gøre et passende Udvalg af, hvad de ville have trykt. Naar Statsrevisorerne skulle undersøge, om en vis Udgift falder ind under Forudsætningerne for en vis Bevilling, følger deraf, at de meget nøjagtigt maa se paa, hvorledes Bevillingen er anvendt i det enkelte, og for at gøre det klart for Rigsdagen, at Pengene virkelig ere anvendte overensstemmende med Forudsætningerne, vil det ofte være nødvendigt for Statsrevisorerne at give en udførlig Fremstilling af de Oplysninger, de have erholdt. Der staar i Instruksen for Statsrevisorerne, at de kun skulle gøre Indstilling over de Punkter, hvor de have fundet Uoverensstemmelser. Men et er jo at gøre Indstilling, et andet at afgive en Betænkning. Den ærede Ordfører har jo givet det bedste Eksempel derpaa, idet han jo har fremsat en hel Del overmaade interessante og lærerige Bemærkninger — jeg har ganske vist ikke anerkendt dem som korrekte —, men han er dog kun kommen med en ganske kort Indstilling.

Den ærede Ordfører har misforstaaet min Opfattelse, naar han troede, at Grunden, hvorfor jeg vilde modsætte mig, at Understøttelsen til de Herrer Oberstløjtnant la Cour og Kaptajn Krøysing kom ind paa denne Konto, skulde være den, at man specielt ikke havde tænkt paa, at disse Mænd skulde